

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/457/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212801
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212801.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúp. Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody vzniknutej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/166/2012 - 46 zo dňa 19. 11. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením návrh žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania sp. zn. 13C/166/2012 a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, ktorej predmetom je porušenie jeho práva na zákonného sudcu a nesprávny súd, zamietol.

V zákonom stanovenej lehote žalobca proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní, a to mimo rozumných pochybností. Podaním zo dňa 15. 11. 2013 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, v ktorom podaní okrem iného tvrdil, že žalobcovi nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorá okolnosť tvorí prekážku v konaní. Opakovane uvádzal v tomto podaní, že už v podanom návrhu na začatie občianskeho súdneho konania označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený systémom súdneho manažmentu prejednaním a rozhodnutím veci, pričom žalobcom označené skutočnosti sú takého charakteru, že predpokladajú vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí. Navrhol tiež, aby súd v prejednávaní veci nepokračoval až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu. Uviedol, že trvá na tom, že objektívna námietka porušenia nestrannosti je dôvodná. Zároveň podal návrh na doplnenie dokazovania s tvrdením, že žalobca nechal vypracovať znalecký posudok znalcom v odbore - právne vzťahy v cudzine, odvetvie - európske právo, ktorý zodpovie na otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13 EHS. Okresný súd podľa obsahu podania žalobcu zo dňa 15. 11. 2013 posúdil ako návrh na prerušenie konania. Okresný súd uznesením č. k. 13C/166/2012 - 46 zo dňa 19. 11. 2013 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, s čím dospel k názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 písm. c/ O. s. p., pričom uviedol, že ani subjektívny pocit navrhovateľa, ani podanie sťažnosti na Ústavný súd SR takýmto dôvodom na prerušenie konania nie sú, najmä keď o namietanej zaujatosti sudcu už bolo aj právoplatne rozhodnuté krajským súdom.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ustanovení § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

K rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania odvolací súd uvádza, že samá skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť žalobu, ktorou sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá by mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo nezakladá dôvod na vylúčenie sudcu. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/43/2013). Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomocí prerokovať a rozhodnúť takú vec (napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013) s odôvodnením, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z jej prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa O. s. p. a ústavný súd nemá právomoc preskúmať námietky sťažovateľa, že vo veci rozhodol nezákonný sudca. Za takejto situácie odvolací súd rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania, ktorým sa žalobca domáha prerušenia konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a nestranný súd, považuje za vecne správne.

Okresný súd vzhľadom na obsah žaloby predložil bezprostredne po doručení žaloby vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorý sa zaoberal tvrdeniami uvádzanými v žalobe vo vzťahu k obsahu tvrdení žalobcu, že na Okresnom súde Rimavská Sobota neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý a tieto tvrdenia vyhodnotil ako vznesenú námietku zaujatosti žalobcom v tomto súdnom konaní. Keďže Krajský súd v Banskej Bystrici ako nadriadený súd posúdil obsah podania žalobcu v žalobe ako námietku zaujatosti vznesenú žalobcom, uznesením č. k. 14NcC/330/2012 - 9 zo dňa 10. 10. 2012, rozhodol o tejto námietke zaujatosti v konaniach vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12C/207/2012, 13C/166/2012, 12C/168/2012, 12C/169/2012, 12C/174/2012, 12C/209/2012, 13C/176/2012, 16C/243/2012, 12C/139/2012 a rozhodol tak, že sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veciach vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12C/207/2012, 13C/166/2012, 12C/168/2012, 12C/169/2012, 12C/174/2012, 12C/209/2012, 13C/176/2012, 16C/243/2012, 12C/139/2012. Teda, vo veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 13C/166/2012 zákonná sudkyňa, ktorej vec bola pridelená elektronickými prostriedkami, z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená nebola.

Toto uznesenie krajského súdu bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 14. 10. 2013. Nadriadenému súdu z rozhodovacej činnosti je známe, že žalobca podal sťažnosť Ústavnému súdu SR v obdobných veciach, v ktorej sťažnosti namietal porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nariadený súd uvádza, že otázku, či vo veci rozhodol vylúčený sudca, môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu. Za situácie, že nadriadený súd rozhodoval o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v žalobe voči všetkým sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota tak, ako je to uvedené už vyššie, okresný súd dospel k správne záveru, že v súdnej veci neexistoval dôvod na prerušenie konania, a preto odvolací súd uznesenie okresného súdu v zmysle § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.